

Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

27 JUIN 1962.

PROJET DE LOI

modifiant les articles 382, troisième alinéa, 386 et 386bis du Code pénal et insérant au Code pénal un article 386ter.

RAPPORT

FAIT AU NOM

DE LA COMMISSION DE LA JUSTICE (1),
PAR M. JEUNEHOMME.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le présent projet a été transmis par le Sénat après que la proposition n° 69, due à l'initiative de MM. Moreau de Melen, Rolin et De Baeck ait été amendée par le Ministre de la Justice.

Synthétisant l'objet de la proposition originale, M. Hambye, rapporteur, s'exprimait ainsi à l'intention des membres de la Commission de la Justice du Sénat :

« Le titre VII du livre II du Code pénal punit les crimes et délits contre l'ordre des familles et contre la moralité publique. Son chapitre VI traite de la corruption de la jeunesse et de la prostitution; son chapitre VII des outrages publics aux bonnes mœurs. Diverses lois et notamment celles des 29 janvier 1905, 15 mai 1912, 26 mai 1914, 20 juin 1923,

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Pierson.

A. — Membres : MM. Charpentier, Cooreman, De Gryse, Mme De Riemaeker-Legot, MM. Herbiet, Hermans, Lefère, Moyersoën, Robyns, Saint-Remy, Smedts. — Craeybeckx, Gruselin, Hossey, Mme Lambert, MM. Nazé, Pierson, Mme Prince, MM. Sebrechts, Terwagne, Mme Vanderveken-Van de Plas. — MM. Jeunehomme, Vanderpoorten.

B. — Suppléants : MM. Fimmers, Kiebooms, Lebas, Meyers, Parisis, Servais. — Bohy, Mme Copée-Gerbinet, M. Dejardin, Mme Fontaine-Borguet, MM. Gillis. — Janssens.

Voir :

309 (1961-1962) :

— N° 1 : Projet transmis par le Sénat.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

27 JUNI 1962.

WETSONTWERP

tot wijziging van de artikelen 382, derde lid, 386 en 386bis van het Strafwetboek en tot toevoeging van een artikel 386ter aan het Strafwetboek.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE

VOOR DE JUSTITIE (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER JEUNEHOMME.

DAMES EN HEREN,

Het onderhavige ontwerp werd door de Senaat overgezonden nadat wetsvoorstel n° 69, uitgaande van het initiatief van de heren Moreau de Melen, Rolin en De Baeck, door de Minister van Justitie was geamendeerd.

De heer Hambye, verslaggever, schrijft hierover het volgende in het verslag, dat hij namens de Senaatscommissie voor de Justitie heeft uitgebracht :

« Titel VII van boek II van het Wetboek voor Strafrecht straft de misdaden en wanbedrijven tegen de orde der familie en tegen de openbare zedelijkheid. Hoofdstuk VI van deze titel handelt over de bederving van de jeugd en over de prostitutie; hoofdstuk VII handelt over de openbare schennis van de goede zeden. Verscheidene wetten, met

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Pierson.

A. — Leden : de heren Charpentier, Cooreman, De Gryse, Mevr. De Riemaeker-Legot, de heren Herbiet, Hermans, Lefère, Moyersoën, Robyns, Saint-Remy, Smedts. — Craeybeckx, Gruselin, Hossey, Mevr. Lambert, de heren Nazé, Pierson, Mevr. Prince, de heren Sebrechts, Terwagne, Mevr. Vanderveken-Van de Plas. — De heren Jeunehomme, Vanderpoorten.

B. — Plaatsvervangers : de heren Fimmers, Kiebooms, Lebas, Meyers, Parisis, Servais. — Bohy, Mevr. Copée-Gerbinet, de heer Dejardin, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Gillis. — Janssens.

Zie :

309 (1961-1962) :

— N° 1 : Ontwerp door de Senaat overgezonden.

H. — 524.

14 juin 1926, 18 mai 1932, 31 mars 1936 et 21 août 1948, ont renforcé les peines prévues par le Code pénal, particulièrement lorsque des mineurs d'âge ont été ou ont pu être la victime des crimes et délits à réprimer.

» Les auteurs de la proposition estiment que sont insuffisantes les sanctions prévues par l'article unique de la loi du 31 mars 1936, devenu l'article 386bis du Code pénal, en vue d'assurer la propreté de la rue. Cet article sanctionne la vente ou la distribution à des enfants de moins de 16 ans ou encore l'exposition sur la voie publique ou le long de celle-ci, d'images, figures ou objets indécents, de nature à troubler leur imagination. Il tend plus particulièrement à réprimer certaine forme de publicité cinématographique. »

Votre Commission a admis d'emblée la portée générale du projet qui lui était soumis.

Cependant, le Ministre de la Justice a fait remarquer que le projet contient une lacune.

Il a proposé qu'un alinéa supplémentaire soit ajouté à l'article 3, *in fine*, de façon à prévoir une sanction qui avait été omise, en cas d'infraction aux dispositions ordonnant la fermeture ou portant l'interdiction prévue au troisième alinéa de l'article 3.

La Commission a adopté à l'unanimité l'amendement qui ajoute à l'article 3 un quatrième alinéa ainsi rédigé :

« Toute infraction à la disposition du jugement ou de l'arrêt ordonnant la fermeture ou portant l'interdiction prévues à l'alinéa précédent, sera punie d'un emprisonnement de 8 jours à 6 mois et d'une amende de 26 francs à 1 000 francs ou d'une de ces peines seulement. »

Lors d'une deuxième réunion, votre Commission a souhaité revoir l'ensemble du problème et le Ministre de la Justice a déposé les deux amendements suivants :

1. A l'article premier, troisième alinéa, compléter la phrase : « La durée de l'interdiction prononcée en vertu de l'alinéa précédent courra du jour où le condamné aura subi ou prescrit sa peine » par les mots suivants : « et, en cas de libération conditionnelle, à partir du jour de la mise en liberté conditionnelle pour autant que celle-ci ne soit pas révoquée ».

2. A l'article 3, dernier alinéa, compléter la phrase : « La durée de la fermeture et de l'interdiction fixée par le jugement ou l'arrêt de condamnation courra du jour où le condamné aura subi ou prescrit sa peine » par les mots suivants : « et, en cas de libération conditionnelle, à partir du jour de la mise en liberté conditionnelle, pour autant que celle-ci ne soit pas révoquée ».

Les dispositions prévues par les deux amendements aux articles 1 et 3 tendent à faire courir la fermeture de l'exploitation en cas de libération conditionnelle, à partir du jour de cette mise en liberté conditionnelle.

Ceci signifie notamment :

1° Qu'en cas de fermeture au moment de la condamnation, le délai ne commence pas à courir à ce moment, mais seulement au moment de la mise en liberté conditionnelle. Il est bien entendu qu'au cas où il n'y a pas eu de libération conditionnelle, et conformément au deuxième alinéa de

name die van 29 januari 1905, 15 mei 1912, 26 mei 1914, 20 juni 1923, 14 juni 1926, 18 mei 1932, 31 maart 1936 en 21 augustus 1948, hebben de door het Wetboek van Strafrecht gestelde straffen verzwaaard, in het bijzonder wanneer minderjarigen het slachtoffer waren of konden zijn van misdaden of wanbedrijven.

» De indieners van het voorstel zijn van oordeel dat de straffen die zijn gesteld in het enige artikel van de wet van 31 maart 1936, dat artikel 386bis van het Wetboek van Strafrecht is geworden, ontoereikend zijn om de zindelijkheid van de straat te verzekeren. Dit artikel stelt straf op de verkoop of uitdeling, aan kinderen beneden 16 jaar, van oneerbare prenten, afbeeldingen of voorwerpen die hun verbeelding kunnen prikkelen, en straft ook ieder die dergelijke prenten, afbeeldingen of voorwerpen op of aan de openbare weg tentoonstelt. Dit artikel heeft meer in het bijzonder ten doel een zekere vorm van bioscoopreclame strafbaar te stellen. »

Uw Commissie heeft dadelijk haar instemming betuigd met de algemene strekking van het haar voorgelegde ontwerp.

De Minister van Justitie merkte op dat het ontwerp een leemte vertoont.

Hij stelde voor aan artikel 3, *in fine* een bijkomend lid toe te voegen ten einde een over het hoofd geziene sanctie te stellen op de overtreding van de bepalingen die de in het derde lid van artikel 3 voorgeschreven sluiting of verbod opleggen.

De Commissie heeft met algemene stemmen het amendement aangenomen waarbij aan artikel 3 een vierde lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt :

« Inbreuk op de beschikking van het vonnis of het arrest waarbij sluiting of het verbod, als bedoeld in het vorige lid, wordt bevolen, resp. opgelegd, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van zesentwintig tot duizend frank, of met een van die straffen alleen. »

Op een tweede vergadering wenste uw Commissie het probleem in zijn geheel te herzien en heeft de Minister van Justitie de volgende twee amendementen voorgesteld :

1. In het eerste artikel, derde lid, de zin : « De tijd van het op grond van het vorige lid uitgesproken verbod gaat in van de dag dat de veroordeelde zijn straf heeft ondergaan of dat zijn straf verjaard is » aanvullen met de volgende woorden : « en, in geval van voorwaardelijke vrijlating, vanaf de dag van de voorwaardelijke invrijheidstelling, voor zover deze laatste niet ingetrokken wordt ».

2. In artikel 3, laatste lid, de zin : « De tijd van de sluiting en van het verbod, in het vonnis of arrest van veroordeling bepaald, gaat in van de dag dat de veroordeelde zijn straf verjaard is » aanvullen met de volgende woorden : « en, in geval van voorwaardelijke invrijlating, vanaf de dag van de voorwaardelijke invrijheidstelling, voor zover deze laatste niet ingetrokken wordt ».

Het bepaalde in de twee amendementen op de artikelen 1 en 3 heeft ten doel de sluiting van de inrichting in geval van voorwaardelijke invrijheidstelling te doen ingaan vanaf de dag waarop die voorwaardelijke invrijheidstelling plaats heeft.

Dit betekent met name :

1° Dat de termijn, in geval van sluiting op de datum van de veroordeling, niet op die datum ingaat, maar pas bij de voorwaardelijke invrijheidstelling. Als er geen voorwaardelijke vrijlating is geweest, gaat de sluitingstermijn, overeenkomstig het tweede lid van het eerste artikel en

l'article premier et au dernier alinéa de l'article 3, le délai de fermeture ne commence à courir que le jour où le condamné aura subi ou prescrit sa peine.

2° Qu'en cas de récidive pendant la période de mise en liberté conditionnelle, le délinquant perd le bénéfice de la période de fermeture qui s'est écoulée avant cette récidive.

Dans cette hypothèse, le délai complet commence à courir à nouveau à partir du jour où le condamné aura subi ou prescrit la peine à laquelle il avait été initialement condamné.

Un membre s'est demandé si, dans ces conditions, certains condamnés ne subiraient pas une peine en fait supérieure à celle à laquelle ils avaient été condamnés initialement, les délais de fermeture pouvant, d'après les dispositions de l'amendement, pratiquement être doublés.

Le Ministre de la Justice a répondu qu'à son sens, le texte des amendements impliquait que la durée de l'interdiction recommençait à courir à partir du moment où la peine avait été subie ou prescrite, ou au moment de la seconde libération conditionnelle.

Le texte dit en effet que la règle est que le délai court à partir du moment où la peine a été subie ou prescrite, sauf libération conditionnelle pour autant que celle-ci ne soit pas révoquée.

Le Ministre remarque que lorsque celle-ci est révoquée, on se retrouve dans la situation antérieure et, malgré l'injustice que pareille solution paraît comporter, votre Commission a admis l'argumentation, admettant qu'il pouvait en être ainsi, le libéré conditionnel jouissant d'une faveur qui permet aussi de lui faire supporter un risque complémentaire.

La thèse du Ministre de la Justice et l'opinion dominante de la Commission de la Justice sont donc que la portée de l'amendement est tout à fait fondée : d'une part, le risque de voir la période transitoire non honorée constitue une garantie supplémentaire de voir les condamnés à une peine conditionnelle faire l'effort nécessaire pour ne pas récidiver; d'autre part, en cas de récidive, la perte du délai de fermeture déjà écoulé n'est qu'une juste mesure à l'égard d'un délinquant qui ne s'est pas montré digne de la faveur de la mise en liberté conditionnelle qui lui avait été accordée.

Les articles du projet ont été adoptés, en tenant compte des amendements apportés au texte.

L'ensemble du projet tel qu'il figure ci-après, a été adopté à l'unanimité, de même que le rapport.

Le Rapporteur,

E.-E. JEUNEHOMME.

Le Président,

M.-A. PIERSON.

laatste lid van artikel 3, vanzelfsprekend pas in van de dag dat de veroordeelde zijn straf heeft ondergaan of dat zijn straf is verjaard.

2° Dat de delinquent, in geval van herhaling tijdens de periode van voorwaardelijke invrijheidstelling, het voordeel van de vóór die herhaling verlopen sluitingstermijn verliest.

In die onderstelling begint de volledige termijn opnieuw te lopen vanaf de dag dat de veroordeelde de straf, tot welke hij aanvankelijk veroordeeld werd, heeft ondergaan of dat zijn straf verjaard is.

Een lid heeft zich afgevraagd of, in die omstandigheden, sommige veroordeelden niet een straf zouden ondergaan die feitelijk zwaarder is dan die waartoe zij aanvankelijk werden veroordeeld, aangezien de sluitingstermijnen, volgens de bepalingen van het amendement, praktisch verdubbeld kunnen worden.

De Minister van Justitie antwoordde dat, naar zijn mening, de tekst van de amendementen inhield dat de duur van het verbod een aanvang neemt op het ogenblik waarop de straf ondergaan of verjaard is of op het ogenblik van de tweede voorwaardelijke invrijheidstelling.

De tekst bepaalt inderdaad dat als de regel geldt dat de termijn ingaat vanaf het ogenblik waarop de straf ondergaan of verjaard is, behalve in geval van voorwaardelijke invrijheidstelling, voor zover deze niet ingetrokken werd.

De Minister merkt op dat, in geval van herroeping ervan, men zich in dezelfde toestand als voorheen bevindt en, ondanks de onrechtvaardigheid die zulke oplossing schijnbaar met zich brengt, heeft uw Commissie de argumentatie aanvaard, ter staving van de bewering dat zulks mocht zijn vermits de voorlopig in vrijheid gestelde een gunst geniet die ook met zich moet brengen hem een bijkomend risico te doen dragen.

De stelling van de Minister van Justitie en de in de Commissie voor de Justitie overwegende opinie zijn dus dat de draagwijdte van het amendement volkomen gegrond is : enerzijds vormt het risico, dat de overgangsperiode niet lonend zou zijn, een bijkomende waarborg dat de voorlopig veroordeelde de nodige inspanning zal doen om niet in herhaling te vervallen; anderzijds is het verlies van de reeds verlopen sluitingstermijn, in geval van herhaling, maar een rechtvaardige maatregel ten opzichte van de overtreder, die zich de hem verleende voorwaardelijke invrijheidstelling niet waardig heeft betoond.

De artikelen van het ontwerp werden aangenomen, rekening houdend met de in de tekst aangebrachte wijzigingen.

Het ontwerp in zijn geheel, zoals het hierna voorkomt, alsook het verslag werden eenparig aangenomen.

De Verslaggever,

E.-E. JEUNEHOMME.

De Voorzitter,

M.-A. PIERSON.

TEXTE
ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

Article premier.

L'article 382, troisième alinéa du Code pénal (loi du 21 août 1948, art. 4, § 2) est remplacé par la disposition suivante :

« Les tribunaux pourront interdire aux condamnés pour un terme de un à trois ans, d'exploiter soit par eux-mêmes, soit par un gérant ou une gérante, un débit de boissons, un bureau de placement, un débit de tabac ou d'articles pour fumeurs, un café-concert, bal public, établissement de massage, cabinet de manucure ou d'y être employés à quelque titre que ce soit. Toute infraction à cette interdiction sera punie d'un emprisonnement de un à trois mois et d'une amende de cent francs à mille francs.

» La durée de l'interdiction prononcée en vertu de l'alinéa précédent courra du jour où le condamné aura subi ou prescrit sa peine, et, en cas de libération conditionnelle, à partir du jour de la mise en liberté conditionnelle pour autant que celle-ci ne soit pas révoquée.

» L'interdiction produira, en outre, ses effets à compter du jour où la condamnation contradictoire ou par défaut sera devenue irrévocable. »

Art. 2.

Les articles 386 et 386bis du Code pénal sont remplacés par les dispositions suivantes :

« Art. 386. — Si les délits prévus à l'article 383 ont été commis envers des mineurs, l'emprisonnement sera de six mois à deux ans et l'amende de mille francs à cinq mille francs.

» Dans le même cas et sans préjudice de l'application du deuxième alinéa de l'article 385 les peines prévues à l'alinéa premier de cet article pourront être portées au double.

» Art. 386bis. — Sera puni d'un emprisonnement de six mois à deux ans et d'une amende de mille francs à cinq mille francs, quiconque vend ou distribue à des mineurs de moins de dix-huit ans accomplis ou expose sur la voie publique ou le long de celle-ci des images, figures ou objets indécents de nature à troubler leur imagination.

» Les images, figures et objets exposés, mis en vente ou en distribution, seront saisis par tout officier de police judiciaire sur mandat du juge de paix ou du juge de police du canton et leur confiscation sera toujours prononcée en cas de condamnation. »

Art. 3.

Il est ajouté au Code pénal un article 386ter, ainsi conçu :

« Art. 386ter. — Dans les cas prévus au présent chapitre, les coupables pourront, de plus, être condamnés à l'interdiction des droits indiqués aux n°s 1, 3, 4 et 5 de l'article 31.

TEKST
AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Eerste artikel.

Artikel 382, derde lid, van het Strafwetboek (wet van 21 augustus 1948, art. 4, § 2) wordt vervangen als volgt :

« De rechtbanken kunnen tegen de veroordeelden het verbod uitspreken om, gedurende een jaar tot drie jaar, een drankgelegenheid, een bureau voor arbeidsbemiddeling, een tabakswinkel of winkel van rookartikelen, een café-concert, een openbare dansinrichting, een massage-inrichting, een manicure-inrichting, hetzij persoonlijk, hetzij door bemiddeling van een zaakvoerder of zaakvoester, te houden of er in welke hoedanigheid ook werkzaam te zijn. Elke overtreding van dit verbod wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot drie maanden en met geldboete van honderd frank tot duizend frank.

» De tijd van het op grond van het vorige lid uitgesproken verbod gaat in van de dag dat de veroordeelde zijn straf heeft ondergaan of dat zijn straf verjaard is, en, in geval van voorwaardelijke vrijlating, vanaf de dag van de voorwaardelijke invrijheidstelling, voor zover deze laatste niet ingetrokken wordt.

» Bovendien heeft het verbod zijn gevolgen met ingang van de dag waarop de op tegenspraak of bij verstek gewezen veroordeling onherroepelijk is geworden. »

Art. 2.

De artikelen 386 en 386bis van het Strafwetboek worden vervangen als volgt :

« Art. 386. — Indien de misdrijven, omschreven in artikel 383, zijn gepleegd tegenover minderjarigen, is de gevangenisstraf zes maanden tot twee jaar en de geldboete duizend frank tot vijfduizend frank.

» In hetzelfde geval kunnen de straffen, omschreven in het eerste lid van dat artikel, worden verdubbeld, onverminderd de toepassing van artikel 385, tweede lid.

» Art. 386bis. — Met gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en met geldboete van duizend frank tot vijfduizend frank wordt gestraft hij die aan minderjarigen beneden achttien jaar oneerbare prenten, afbeeldingen of voorwerpen die hun verbeelding kunnen prikkelen, verkoopt of uitdeelt, of dergelijke prenten, afbeeldingen of voorwerpen op of aan de openbare weg tentoontstelt.

» De tentoongestelde, te koop geboden of uit te delen afbeeldingen en voorwerpen worden door ieder officier van gerechtelijke politie, op last van de vrederechter of de politierechter van het kanton, in beslag genomen en de verbeurdverklaring ervan wordt, in geval van veroordeling, altijd uitgesproken. »

Art. 3.

Aan het Strafwetboek wordt een artikel 386ter toegevoegd, luidende :

« Art. 386ter. — In de gevallen, in dit hoofdstuk omschreven, kunnen de schuldigen bovendien worden veroordeeld tot ontzetting van de rechten, genoemd in artikel 31, 1°, 3°, 4° en 5°.

» En cas de condamnation par application des articles 386, premier alinéa, ou 386bis et si l'infraction a été commise dans l'exploitation d'un commerce de librairie, de bouquinerie ou de produits photographiques, ou d'une entreprise de spectacles, la fermeture de l'établissement pourra être ordonnée pour une durée d'un à trois mois. En cas de seconde condamnation du chef de l'un des faits visés à l'alinéa précédent, commis dans le délai de trois ans à compter de la première condamnation, la fermeture pourra être ordonnée pour une durée de trois à six mois.

» En cas de troisième condamnation du chef des mêmes faits, commis dans le délai de cinq ans à dater de la deuxième condamnation, la fermeture définitive pourra être ordonnée. Dans ce dernier cas, les cours et tribunaux pourront en outre interdire aux condamnés d'exploiter, soit par eux-mêmes, soit par un gérant ou une gérante, une librairie, une bouquinerie, un commerce de produits photographiques, une entreprise de spectacles ou un ou plusieurs de ces commerces ou entreprises, ou d'y être employés à quelque titre que ce soit.

» La durée de la fermeture et de l'interdiction fixée par le jugement ou l'arrêt de condamnation courra du jour où le condamné aura subi ou prescrit sa peine, et, en cas de libération conditionnelle, à partir du jour de la mise en liberté conditionnelle, pour autant que celle-ci ne soit pas révoquée. La fermeture et l'interdiction produiront, en outre, leurs effets à compter du jour où la condamnation contradictoire ou par défaut sera devenue irrévocable.

» Toute infraction à la disposition du jugement ou de l'arrêt ordonnant la fermeture ou portant l'interdiction prévues à l'alinéa précédent, sera punie d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de vingt-six francs à mille francs ou d'une de ces peines seulement. »

» In geval van veroordeling met toepassing van artikel 386, eerste lid, of artikel 386bis en indien het misdrijf gepleegd is bij het exploiteren van een boekhandel, een antiquariaat, een handel in fotoartikelen of een onderneming van vertoningen, kan de sluiting van de inrichting worden bevolen voor een tot drie maanden. In geval van een tweede veroordeling wegens een der in het vorige lid bedoelde feiten, gepleegd binnen een termijn van drie jaar na de eerste veroordeling, kan de sluiting worden bevolen voor drie tot zes maanden.

» In geval van een derde veroordeling wegens dezelfde feiten, gepleegd binnen een termijn van vijf jaar na de tweede veroordeling, kan definitieve sluiting worden bevolen. In dit laatste geval kunnen de hoven en rechtbanken bovendien tegen de veroordeelden het verbod uitspreken om een boekhandel, een antiquariaat, een handel in fotoartikelen, een onderneming van vertoningen of een of meer handelszaken of ondernemingen als hier bedoeld, hetzij persoonlijk, hetzij door bemiddeling van een zaakvoerder of zaakvoerster, te exploiteren, of er, in welke hoedanigheid ook, werkzaam te zijn.

» De tijd van de sluiting en van het verbod in het vonnis of arrest van veroordeling bepaald, gaat in van de dag dat de veroordeelde zijn straf heeft ondergaan of dat zijn straf verjaard is, en, in geval van voorwaardelijke vrijlating, vanaf de dag van de voorwaardelijke invrijheidstelling, voor zover deze laatste niet ingetrokken wordt. Bovendien hebben de sluiting en het verbod hun gevolgen met ingang van de dag waarop de op tegenspraak of bij verstek gewezen veroordeling onherroepelijk is geworden.

» Inbreuk op de beschikking van het vonnis of het arrest waarbij sluiting of het verbod, als bedoeld in het vorige lid, wordt bevolen, resp. opgelegd, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van zesentwintig tot duizend frank, of met een van die straffen alleen. »